

Eesti POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 13 (275)

2. aprillil 1927 a.

VII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—

Siseministeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
 aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.—	1/4 lehek. Mk. 1000.—
1/2 „ „ 2000.—	1/8 „ „ 500.—
1/3 „ „ 1350.—	1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75^o0, tekstis 100^o0 kallim.

Aadressi muutmise 30 mk.

Aadress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543.

Sisu: 1) M. Morrison, Riigimaksude sissenõudmisel võetavast 5% lisarahast ja selle seaduslikust alusest. 2) Dr. Schultz, Kuritegijate väljaandmise lepingute puudustest. 3) Järvamaa politseiametnikkude kõrg tegevusest. 4) Politsei loobugu jootrahnade vastuvõtust. 5) Ametlik osa. 6) Väljamaalt. 7) Küsimused ja kostmised. 8) Kuulutused.

Riigimaksude sissenõudmisel võetavast 5% lisarahast ja selle seaduslikust alusest.

M. Morrison.

Kui vab. val. poolt ajutise valitsemise korra § 12-a põhjal vastuvõetud seadus lisarahade võtmise kohta riigimaksu võlgade sissenõudmisel kuulutati välja „R. T.“ nr. 4 — 1921. a., ei olnud raske arvata, mis võis olla selle seaduse tõukejõuks. Ta oli üheks abinõuks sellel ajal mitmelt poolt esilekerkinud kuritarvituste ärahoidmiseks: ei ole põhjust arvata, et riigirahadega hooletult käiakse ümber, kui seadus määrab ise sissenõudjale kindla protsendi. Kuid seadus virgutab ametnikke maksude sissenõudmistel ka viljakale tegevusele, sest ametnikud olid huvitatud riigitulude kokkuvoolamisest. Tagajärjed olid head, hooletute maksjate arv vähenes, jäid järele ainult need, kes tõesti ei suutnud

maksta. Pealegi elasime sel ajal langeva marga ajajärgul, kus vaja oli igal viisil rahakursi kõikumise peale väljaminejate püüete vastu tammi ehitada.

Tegelikult ei ole 5% lisamaks riigimaksude viivitusprotsendi kõrval kuigi suur. Hoopis tähtsusetu ja väike on ta aga praeguse rahaturu ringkäigu protsentide kõrval, mis trumpab 5% lisamaksu mitme ja mitmekordselt üle. Imelik on sellepärast kuulda, kuidas seda maksu ikka ja ikka jälle puudutatakse. „E. Politseilehe“ nr. 8 imestab hra A. Kann, tema ei suutvat aru saada, kunas sarnane seadus üldse sattunud maksvusele.

Mis sündis § 12-a põhjal väljaantud seadustega, mida oli terve rida? Neid võttis

vastu asutav kogu automaatselt sellega, et ta oma õigust ei tarvitanud neid tagasi lükata. Sama § 12-a põhjal väljaantud palju tähtsamate seaduste alust ei ole ma ku-sagil märganud tagaküsimat. Küll tuleb aga küsimuse esilekerkimise põhjust ot-sida praeguse ajavaimu suunas, mis nu-rina näol armastab näpitseda maksusüs-teemi kallal ja siin leitakse ikka süüd sealt, kust teda ei tule otsida. 5% lisaraha seaduse otstarbekohasusest annab tunnistust teda täiendavate novellide ilmumine, mis lahk-arvamisi pidi kõrvaldama lõpulikult.

Kuid nimetatud seaduse juured on pal-ju sügavamal, kui seda arvatakse. Tema maksmapanemiseks olid kahtlemata mõõ-duandvad eelpooltoodud motiivid, kuid gratifikatsioonide süsteemi tarvitusele võt-mine ei ole igatahes seadusandjate välja-mõeldus, see oli varem olemas ja tema seaduslik jõud on veel praegugi maksev. Käesoleva seaduse väljaandjate süü seisab ainult selles, et nad maksva seaduse aja-kohaselt tegid ümber ja talle andsid kuju, nagu seda aeg ja olukord seekord nõudis ning praegugi veel nõuab.

Maksude sissenõudmise kogemused on näidanud, et nad häid tagajärgi üksi siis annavad, kui selle juure asutakse tõsidu-sega. Maksude sissenõudmist võib maks-jale, maksu suuruse peale vaatamata, üsna kergeks teha, kui nõudja ametnik ei lä-hene valju väljapressijana, vaid hea sõb-riana. Seda heatahtlikku meeleolu võib maksunõudjas ametnikus üksi see tead-mine esile kutsuda, kui ta teab, et aja ja sõbraliku veste kulutus, mida tuleb toime-tada üle maksunõudmisele kuuluvate ametliku tooni piiride, olgugi väiksel mää-ral, kuid siiski saab tasutud.

Seda asjaolu oli tunnud juba veneaegne politsei kaudu riigimaksude sissenõudmise süsteem, kui ta vastuvaidlemata korras sissenõudmise seaduse § 21. määruse võttis sisse, mille järele nii politsei kui ka teistele riigi- ja administratiivametnikku-dele, kelle iseäralise hoolsuse läbi mak-sude sissenõudmine sai võimalikuks, sisse-nõutud summadest võis tasu määrata, mis sissenõutavast summast kuni 20% võis välja teha. Määramise ja väljaandmise kord tehti kindlaks eeskirjadega, mis anti välja siseministri poolt rahaministri ja riigikontrolli nõusolekul. Seda ametnik-kude gratifitseerimise viisi tarvitati Vene-maal laialt riigile kuuluvate summade ku-lul. Meie ajal on sellele eriseadusega teine

kuju antud ja üsna õigusega. Sest riigi tulumaks, mille kohta õige rohkesti maks-jate keskel tolmu üles keerutatud, ei ole paremate finantsteadlaste arvamise järele sugugi nii halb, kui räägitakse: teda pee-takse isegi üheks parematest Euroopas.

Läheks meie 5% lisamaksude jälgede otsimisel veel kaugemale, siis leiaks meie neid ka veel vanemates seadustes. Mis puutub sellesse, kui otstarbekohaselt sisse-nõutud summad tegelikult jaotatakse, siis ei kuulu see käesoleva artikli piiri-desse.

Hra A. Kann'i arvates võiks lisarahasid võtta erilise sissenõudjate ametnikkude instituudi ülevälpidamiseks. („E. P.“ nr. 8), Kui sellele seisukohale jääda, siis tuleks uue maksuametkonna loomiseks lisaraha-de % mitmekümnekordselt tõsta, sest praegusel ajal saadavad summad on nii väikesed, et nende läbi ainult mõningaid ametnikke võiks üleval pidada, ialgi aga mitte tervet uut ametkonda, mida maksude sissenõudmisel vaja.

Nii näib 5% lisaraha sissenõudmine ole-vat täitsa seaduslikul ja kindlal alusel. Tema otstarbekohasuse juures ei tule su-gugi kahelda ja ta aitab tasakaalu luua sellele pentsikule nähtusele, kus riigimak-sude võlgnikud oma võlgade eest aastas üle 12% ei maksa, kuna erarahandus seda toimetab meie silmade all igapäev kahe-kordselt. Isegi siis, kui riigivõlgade aas-tasele 12% juure lisada 5% lisaraha ku-jul, ei saaks meie veelgi kätte seda prot-senti, mis võtavad kõik pangad väljaanta-vatelt laenudelt. Jätaks meie, näit., 5% lisaraha maksuvõlgnikkudelt ära, siis oleks see riigimaksude võlgnikkude aseta-mine iseäralisse privilegeeritud seisukorda, kus nad juba praegu nii kui nii on, rääki-mata 5% lisaraha võtmisest. Siis soo-viks küll iga maksuvõlgnik riigivõlgnikuks edasi jääda, sest selle pealt tasutav % on nii väike, kui mitte kusagil mujal. Juba praegu kuulduv maksjate poolt alati häält, miks sissenõudmisega rutatavat, sest maksuvõlgnik maksvat ju viivitusprot-senti! Minu arvates tuleks kas riigimak-sude maksu protsenti või 5% lisamaksu tõsta, et sellega tasandataks see vastolu, mis valitseb riigimaksude tasumise ja ko-danlise igapäevase laenuprotsendi vahel. Riigil oleks täieline õigus, sest riigimak-sude võlaprotsent on harilikult kõigis maa-des kõrgem kodanlise raha ringkäigu omast.

Kuritegijate väljaandmise lepingute puudustest.

Politseidirektor Dr. Schultz, Viinis.

(Lõpp.)

Austria ja Poola vahel sõlmitud kuritegijate väljaandmise lepingu juures peatun veidi pikemalt, sest see leping on, minu arvates, tähelepanuväärt mitmest küljest; lepingus leiduvad punktid, mille võtmist konventsiooni võib ainult tervitada. Ma pean aga ka otsekohe ütlema, et lepingusse on võetud rida paragrahve, mis sünnitavad raskusi nende käsitamisel. Nende hulka kuulub muuseas artikkel 55, milles öeldakse, et võib välja anda ainult niisuguse kuritegija, kes toime pannud süüteo, mis karistatav nii hästi Poola kui ka Austria seaduste järgi, vähemalt kinnimõistmisega türmi või vangimajja (ehk mille toimepanemise eest määratakse veel rängem karistus), sellejuures on üksikõik, kas süütegu on karistatav terves riigis või ainult ühe lepinguosalise riigi üksikus osas. Viimane tingimus on lepingusse võetud arvatavasti Poola nõudmisel, arvesse võttes praegust korda Poolamaal. Sest, minu teada, maksavad Poolas praegu kolm isesugust nuhtlusseadust: endises Vene riigi osas — Poola nuhtlusseadus, endises Austria keiserriiigi osas Austria nuhtlusseadus ning Ukrainas, kui ma ei eksi, oma ette nuhtlusseadus. Raskused, mis tingitud sarnasest olukorrast, peituvad, minu arvates, selles, et siis, kui on päevakorral kuritegija väljaandmise küsimus, tuleb tegemist teha mitte ainult Poola ja Austria nuhtlusseadustega, vaid juba nelja iseseisva nuhtlusseadusega; kui aga tahtakse mõnd tegelises elus ettetulevat küsimust õiglaselt ja õieti lahendada, siis peab täpselt tundma tähendatud seadusi. See aga on õige raske ülesanne. Erilisi raskusi sünnitab kirjeldatud kord muidugi siis, kui tekib vajadus paluda telegraafi teel asuda ühe või teise kuritegija tagaajamisele, kinnivõtmisele ning vahiallavõtmisele. Sel leparast oleks soovitatav, et kokku seataks võimalikult peatselt nimekiri kõikide süütegude kohta, mis üksikute Poola nuhtlusseaduste järgi karistatavad kinnimõistmisega türmi või vangimajja, või mis karistatavad veel raskemal kujul. Umbes samasuguste raskustega põrkame kokku kõnealoleva lepingu artikkel 58 p. 2 käsitamisel. See artikkel näeb ette, et väljaandmise palvet siis ei rahuldata, kui kuritegija otsimine ehk temale määratud karistuse täideviimine on aegunud väljaand-

mise nõudmise kohalejõudmise ajaks vastava lepinguosalise riigi või selle üksiku osa seaduste järgi. Ka siin torkab silma sama puudus, mis seisab selles, et nõutakse teise riigi ametnikkudele täpset karistusseaduste tundmist.

Ainult tervitada võib sama artikli teises lõikes leiduvat määrust, mille põhjal on tähtis küsimuse otsustamisel, kas tuleb kuritegija anda välja või mitte, üksnes see asjaolu, kas on süütegu, mille toimepanemise eest nõutakse süüaluse väljaandmist, juba iseenesest karistatav selle riigi seaduste järgi, kus viibib kuritegija, või mitte; tähtsusetu on asja otsustamisel, kas kuulub vastava kuritegija poolt toimepandud süütegu selles riigis, millelt nõutakse väljaandmist, nende kuritegude liiki, mida ametvõimud ise peavad võtma üles, või mitte. Uudisena tuleb tervitada ka artikkel 58. p. 3., milles leitud määrus, et väljaandmist ka siis peab teostama, kui süüalune on selle riigi kohtu poolt, kus tema viibib ja kust tema välja nõutakse, õigeks mõistetud, või kui tema süüasi on prokuröri poolt lõpetatud ja kui see õigeksmõistmine ehk asja lõpetamine sündis ainult sel põhjusel, et selle riigi nuhtlusseadus, kelle poole pöördakse väljaandmise palvega, ei karista vastavat süütegu, kui viimane on pandud toime väljamaal. Just viimane määrus täidab tähtsal määral tühja koha, mis meie näeme karistusseaduste määrustes karistuste maksvuse kohta ja selle maksvuse piiramise kohta teatava maa-alaga.

Erilise tähtsusega on, minu arvates, käsitatava lepingu artiklid 70, 71 ja 72, milles on jutt ajutisest vahiallavõtmisest ja vahiallavõtmisest. Nimelt avaneb võimalus paluda kuritegijat areteerida enne, kui on jõudnud kohale vormalne väljaandmise palve vastavate võimude poolt (kohtuasutused, prokuratuurid, politsei-asutused). Sarnast nõudmist võib esitada otsekohelel teel, s. o. möödaminnes saatkondadest ja välisministeeriumidest, ja nimelt kirjalikult või telegrammi abil. Nõudmine saadetakse vastavale politsei-asutusele, kes võtab tagaotsitava isiku ajutiselt vahi alla; nõudmises — nii kirjalikus, kui ka telegraafi teel edasiantavas — peab tähendama, et areteerimise käsk on olemas või on olemas seadusjõusse as-

tunud kohtuotsus, samuti tuleb lähemalt tähendada kuriteo iseloom; mõistagi ei areteeri vastavad võimud süüalust siis, kui tekib kahtlus, et areteerimise ja väljaandmise nõudmisel puudub kindel, lepingus ettenähtud alus. Riivitatavaim kõigist neist määrustest ning, võib olla, ka tähtsaim on artikkel 71. teine lõige, mille alusel tuleb võtta ajutiselt vahi alla ka niisugune isik, keda otsitakse taga eriliste otsimislehtede abil, kui see otsimine on ühe riigi vastavate ametvõimude poolt kuulutatud välja teise lepinguosalise riigi ametlikus otsimislehes; kuidas sarnased otsimised kuulutatakse välja, missugustel alustel siin toimitakse, kes on kompetentne kuulutusi saatma, mis vormaliseid nõudmisi seatakse üles kuulutuste saatmisel — kõigest sellest ei kõnele muidugi konventsioon, kus ainult öeldud, et nende väljakuulutamise kohta seatakse kokku erikokkulepe. Märkima peab ka art. 72 selget teksti; selles konventsiooni osas määratakse kindlaks, et areteerimise juures tuleb vahiallavõetult ära võtta kõik tema käes olevad asjad, mis on saadud karistatava teo toimepanemise tagajärjel või mis võivad olla asitõendusteks süüteo kohtulikul harutamisel, neid asju tuleb üle anda selle riigi ametvõimudele, kust tuli areteerimise ja väljaandmise nõudmine.

Tähelepanu äratavad lõpuks veel art. 75 ja art. 76, mis käsivad juriidilist abiandmist kriminaalasjades. Art. 76 on siin erilise tähtsusega. Loetakse nimelt üles, milles seisab sarnane vastastikune abiandmine; siia kuuluvad: süüaluse ülekuulamine, tunnistajate, tarbekorral ka asjatundjate kohalekutsumine ja ülekuulamine ja arvamise äramärkimine, süüteo kordasaatmise paiga kohtulik ülevaatamine, läbiotsimine, asjade aresti alla panemine ning teiste sammude ettevõtmine, mis kõik loetletud tähendatud artiklis ja mis tähtsad kuriteo uurimisel ja selgitamisel.

Kui nüüd võtta kokku kõiki neid momente, mis leiduvad, tõsi küll, üksikult juba teistes kuritegijate väljaandmise lepingutes, siis peab ütleva, et Poola ja Austria vahel sõlmitud konventsioon tähendab edusammu, võrreldes teiste lepingutega. See aga näitab ühtlasi ka, et ei ole jäetud täitsa tähelepanemata kõiki neid kaebusi, mis on tõstetud mitmel ja mitmel korral sarnaste konventsioonide puuduste vastu. Kui vaadata lepingu peale puht kriminaalpolitseiliselt seisukohalt, siis näib mulle, et eriti tähtis on määrus ajutise vahiallavõtmise kohta ja samuti ka

erimäärused areteerimiste kohta, mis võetakse ette otsimiste kuulutuste põhjal, mis ilmunud vastavates otsimislehtedes. Võib olla avaneb ka võimalus täit selgust muretseda selle lepingu ossa, mis käsib kuritegude liike, mille toimepanemise eest antakse välja süüaluseid. Igatahes võib ainult soovida, et Poola-Austria leping — kui arvata välja eelpooltähendatud ebatäpsusi, mis ühenduses lepinguosaliste karistusseadustega — saaks eeskujuks niisugustele, tulevikus sõlmitavatele konventsioonidele.

Mis puutub Saksamaasse, siis on seal viimasel ajal kerkinud pävakorrale väljaandmise õiguse küsimuse praegune seisukord ning tuleviku kavatsused. Nende küsimuste üle vaieldi pikemalt 34. saksa juristide päeval Kölnis, kusjuures avaldati soovi, et varsti teostatakse riiklise väljaandmise seaduse väljatöötamist ja vastuvõtmist. Tähendatud juristide päeval esines referaadiga ministertiumi nõunik Dr. Mettgenberg, kes soojalt soovitas üleriiklise väljaandmise seaduse maksmapanemist, kusjuures aga, tema arvamise järele, väljaandmise nõudmine ning sarnase nõudmise rahuldamine sünniks esimeses järjekorras kohtuvõimude otsuste põhjal. Tähelepanu väärrib veel Dr. Mettgenbergi nõudmine (muu seas leiab see nõudmine viimasel ajal alatasa suurenevat vastukaja), et tuleks piirata ulualuse andmist poliitilistele kuritegijatele; seda piiramist võiks läbi viia sel moel, et seadus nõuab ka poliitiliste kuritegijate väljaandmist, kui on pandud toime erilised kuriteod (mis muidugi seaduses üles loetud) ehk kui mittelootletud kuriteod on toime pandud eriti raskel ja halvaks paneval viisil. On arusaadav, et sarnast üleriiklist kuritegijate väljaandmise lepingut Saksamaal võib ainult heaks kiita. Et juristide päeval vastuvõetud täiendusettepanek eriliselt veel näeb ette väljaandmise korra muutmist ja hõlbustamist Saksamaa ja Danzigi vahel, seda võin mina, austerlase seisukohalt asja peale vaadates, ainult ter- vitada.

Lõpuks tahaksin juure lisada öeldule veel mõningaid üldise iseloomuga märkusi.

Mina kõnelesin eelpool üleilmlise väljaandmise konventsioonist, mis on nähtavasti ilus, kuid mitteteostatav utopia; arvan siiski, et siin on väljavaateid, et ei mak- saks veel meelt heita. Minule näib, et selle mõtte vähemalt osalise elluviimise kasuks kõnelevad mitmed asjaolud.

Kõige pealt peaks ometi juba kord läbi

lööma arusaamine, et kuritegijate väljaandmise kord meie päevil ei ole otstarbekohane, sihileviiv ja kasulik, vaid on vastuoksaks, kahjulik ja annab kasu ainult kuritegijatele. Paistab, nagu ei oleks omal ajal selle peale mõeldud, et mitteväljaandmine on tegelikult seesama, mis kuritegija mittekaristamine; selle tõttu kujuneb mitteväljaandmine lõpuks mingisuguseks autasuks, preemiaks kuritegijale hästi ja ruttu toimepandud ning õnnestunud põgenemise eest. Sarnase kuritegija mittekaristamine, tema jätmine vabadesse aga ei tähenda õieti muud (kui peale selle ka mitte arvesse võtta kõiksuguseid moraalseid pahesid, mis ühenduses süüaluse mittekaristamisega), kui temale teetasandamist ja võimaluste loomist uute kuritegude toimepanemiseks. Niimoodi võib ulualust andev riik ise kannatada üleliigse sentimentaalsuse all; nagu elu näitab, kannatavad ka niisuguse riigi kodanikud sarnase mitteväljaantud kuritegija tegevuse all kõige rängemalt. Täieliku ülevaate saamiseks võiks ühenduses sellega veel tähendada, et n. ütelda privilegieeritud poliitiliste kuritegude sekka arvatakse tihti ka sarnaseid kuritegusid, mis oma iseloomu ja toimepanemise motiivide tõttu kuuluvad harilikku kriminaalkuritegude hulka; kui seda teed edasi käia, siis võime lõputulemusena saada olukorra, et mõnesuguseid kriminaalkuritegusid üldse hakatakse privilegieerima. Õnneks võib küll öelda, et ka sel alal hakkab võitma terve mõistus.

Mina juhiksin veel tähelepanu mõtetele, mis avaldati viimasel, 1926. a. Viinis peetud rahvusvahelise õiguse kongressil. Vastu võeti terve rida resolutsioone, mis pandi ette prantslaste poolt. Tähtsamaid neist on järgmised: tarvidus üleilmlise kuritegijate väljaandmise lepingu sõlmimise järele, nende kuritegude (ehk karistuste)

nimekirja kokkuseadmine, mille toimepanemise eest peab süüalusi välja antama, väljaandmist võib eitavalt otsustada ainult sel juhtumisel, kui väljaandmisele kuuluv kuritegija on selle riigi kodanik, kellelt nõutakse väljaandmist, kusjuures aga arvesse ei võeta seda kodakondsust, kui see on saadud peale kuriteo toimepanemist, mille eest välja nõutakse; juhtumisel, kui kuritegijat — oma maa kodaniku ei anta välja, peab teda karistatama omal maal; kui nõutakse mitme kuritegija väljaandmist, kes kuuluvad üks ühte, teine teise kodakondsusse, siis võib see riik, kus kuritegijad asuvad, ainult sel juhtumisel väljaandmisest loobuda, kui tema võimud ise võtavad juurdlemise ja kohtuliku uurimise oma kätte. — Mõistagi ei ole neil nõudmistel veel praktilist tähendust, nad osutuvad ainult programmiks, kuid üksnes see asjaolu, et neid nõudmisi üles seab tuntud rahvusvaheline organisatsioon, kellel suur tähtsus ning mõju, laseb oletada, et kord praegusest utopiast saab siiski asja, et see pole ainult programm, et need nõudmised ei jää ainult nõudmisteks.

Võib olla osutub minu vaade liig optimistlikuks — mina väljendan siinkohal ainult oma isiklikku arvamist — kuid loodan, et see minu arvates ülitähtis ja tervitatav Prantsuse valitsuse samm rahvas-teliidu juures, mis võeti ette rahvusvahelise võitluse paremale järjele seadmiseks rahvamärkide võltsimiste ja võltsijate vastu, tähendab algust ajakohastele reformidele rahvusvahelise seadusandluse alal ja et sellega käsikäes muudetakse ja parandatakse ka, nagu mina juba varemalt mitmel puhul olen tähendanud, kuritegijate väljaandmisega ühenduses olevaid lepinguid, et kuritegijate väljaandmise küsimus seatakse meie ajanõuetele vastavale alusele.

Järvamaa politseiametnikkude kogu tegevusest.

Järvamaa politseiametnikkude kogu kutsuti ellu vajaduse tõttu, et oma liikmetele võimaldada kaasabi ja toetust seltskondliselt, majandusliselt ja moraal-selt.

Palgad on väikesed, sageli tulevad ette erakorralised suured väljaminekud, noor ametnik ametisse astudes vajab liikumise abinõusid jne., kuid väga ja väga sageli puudub selleks aineeline jõud, puudub ka ük-

sikul kaasteenijal, et ametvenda hädas avitada. Olid alaliseks nähtuseks kõiksugused laenuid ja soovimatud vahekorrad ärimees-tega ja just kõige vähem soovitamamad alkoholihoogi äripidajatega. Viimased on väga vastutulelikud laenude andmisega, kuid kasutasid seda heategu mitmekordselt eriti sellepolest, et võlgnik-ametnik ei julgenud oma heategija vastu kaebust tõsta ehk korrale kutsuda.

Palgamaksmise päeval 19. septembril 1925. a., kui suurem osa ametnike oli Paide kogunenud, võeti kogu asutamise küsimus üles ja see leidis ootamata head vastukõla.

Kogu põhikiri seati kokku ja kirjutati alla selleaegse Järva maakonna politsei ülema J. Tilling'i, I jaoskonna ülema O. Tedder'i ja Paide I rajooni kontstaabel O. Sikkenberg'i poolt ning saadeti kinnitusele. Rakvere-Paide rahukogu kinnitas põhikirja 16. oktoobril 1925. a. ja seega võis kogu ametlikult tegevusele asuda.

Asutamise koosolek peeti ära 7. novembril 1925. a., esimeheks valiti maakonna politsei ülem J. Tilling. Liikmemaksuks määrati: politsei ülemale 200 mk., jaoskonna ülematele ja vanematele assistentidele 150 mk. ja kõigile teistele ametnikkudele 100 mk. kuus. Liikmemaksu võtavad jaoskonna ülemad vastu ja saadavad kogu kassasse iga kuu palgamaksmise järele. Samal koosolekul võeti vastu majanduslise abiandmise kokkulepe. See kokkulepe näeb ette, et kogu liikmed võivad saada kogu kassast laenu majanduslikeks otstarbeks. Need, kes on vähemalt kuus kuud teeninud, ühe kuu palga suuruses, kes kauem — kahe kuu ja veel rohkem juhatuse otsuse järele. Tagasimaks iga kuu palgamaksmise korral $\frac{1}{5}$. Laenu eest makstakse 6% aastas, mis odavuse poolest eriti soodus, sest kohalised asutused maksavad jooksva arve pealt vähemalt 10%. Peale selle annab kogu abi oma liikme surma puhul mahamatmiseks tagasimaksu kohustuseta ja võib iga üksiku liikme surma korral tarvitada kuni 10.000 marka.

1925. asutamise aastal oli kogul aktiivliikmeid 56, surma läbi lahkus 1 liige. Sissetulekuid oli 22.063 marka. Väljaminekuid — 5526 mk., mis koosnesid kuludest kinnituse, raamatute müütmise ja ühe liikme osa matusekulude tasumisest. Liikmetele oli antud kolm majanduslist laenu kokku 13.000 marka.

1926. a. valiti kogu esimeheks politseikomissar O. Tedder. Selle aasta majandusline tegevus oli üllatavalt tagajärjerikas, sest sissetulekuid oli kogul 145.160 mk. ja väljaminekuid 47.862 mk. ja 1. jaanuariks 1927. a. oli kassas 97.298 marka.

Sama aasta jooksul oli laenusid antud välja 183.500 mk. ja saadud tagasi 123.500 mk. Oli peetud üks peakoosolek ja 35 juhatuse koosolekut. Lahkunud oli 10 liiget surma ja teenistusest lahkumise tõttu ja uusi juure tulnud 7 liiget.

Kogu tegevust ja kasu on hinnanud teenistusest lahkunud liikmed ja annetanud osa tagasisaadavast liikmemaksust kogule. Esimesed hindajad olid koosseisu vähendamise puhul ametist lahkuja asjaajaja k. t. J. Vilberg ja ümberpaigutuse puhul kantseleiametnik R. Mets. Ilus eeskuju peaks leidma palju järeltegitajaid.

Käesoleva 1927. a. peale valiti esimeheks politseikomissar J. Tilling, abiks kriminaal-abikomissar H. Heiter. Kokkuseatud eelarve järele on loota sissetulekuid liikmemaksudest 65.000 mk. ja muudest sissetulekutest 11.000 mk. Väljaminekuteks lubas peakoosolek tarvitada annetuks konstaabel A. Saks'i 30 a. politseiteenistuse juubeli puhul 10.000 mk., politsei-ametnikkude ja -teenijatele abiandmise kapitali komitee 5000 mk. ja muudeks kantselei- ja ettenägematuteks kuludeks 23.000 mk. Viimases on nähtud ette 20.000 mk. matusekuludeks, aga loota on, et sel aastal surmajuhtumisi ei tule ette ja siis jääb see summa tarvitamata ja kogu liikmete kasuks.

Sellest lühikesest ülevaatest selgub, et kogu kutsub omi liikmeid raha kokku hoidma ja toetab omi liikmeid majandusliselt laenu võimaldamise ja matmiskulude kandmise läbi. Viimane on ka kõige kohasem hinnang lahkunud ametvennale, sest kõrvaldab moodsakssaanud korjandused surma korral, missugused enamatel juhtumistel pannakse asutustes toime ja sagedasti sünnitavad palju paksu verd ja rahulolematust.

Samuti jäävad ära juhuslikud kingitused kaasametnikkudele ja selleks raha korjamine, mis sageli on teostatud mõne üksiku ametniku algatusel. Kui kedagi soovitakse austada annetusega, aadressiga või muul moel, teeb kogu juhatuse peakoosolekule vastava ettepaneku ja seal otsustab peakoosolek salajase hääletamisega, kas annetus on enamuse soov. Sellega langevad ära korjandused, mis on mitu korda palju sekeldusi toonud korjajale ja annetuse saajale. Annetusel ehk austamisel on siis oma täis väärtus, kui see sünnib enamuse selgelt avaldatud tahte mõjul. Kellelgi ei saa midagi olla selle vastu, kui teda hinnatakse pärast kogu tegevuse piirkonnast lahkumist. Niisugune hinnang näitab, et lahkunud ametniku austati ja mälestus temast püsib kaasametnikkudes.

Käesoleva aasta tegevuse kavasse on peale muu võetud Jiu-Jitsu kursused, loengud esimese arstiabi andmise üle ja spordi

arendamine vastavalt oludele ja võimalustele.

Toodust näeme, et väikeses üksuses, nagu seda on Järva maakonna politsei, võib kogu oma liikmetele tunduvat kasu

tuua, kui selleks kõik energiliselt kaasa aitavad, kui kõik on kogu veendunud liikmed ja teda toetavad tema ettevõtetes.

Tg.

Politsei loobugu igasuguste jootrahade vastuvõtust.

„Üheks suurimaks raskuseks, mis takistab kohaste isikute leidmist meie politsei konstaablite kohtadele on asjaolu, et paljud tublid mehed hoiduvad tagasi politseiteenistusest, kuna seltskonnas üldiselt valitsevat arvamist, nagu võtaks politseinikud kergel käel meelega*) vastu“, kirjutab Inglise politseinspektor sir Leonhard Dunning Inglise ja Valesi politsei kohta käivas äsjailmunud aasta ülevaates.

Kuna Inglise politseid peetakse õigusega eeskujuliseks politseiks, siis ei ole huvituse tähele panna, mida kõneleb üks tema juhtidest küsimuse kohta, mis igal pool sünnitab teatavaid raskusi.

Sir Leonhard Dunning vaidleb oma kirjutuses ka Londoni linna politseivalitsuse endise liikme Cecil Chapmani vastu, kes politseile meelega antud jootraha kindlasti hukka ei mõistnud. „Seadku ometi kodanik, kes loomulikult peab politseinikule jootraha anda juhtumisel, kui viimane temale oma ametikohuste täitmisel on teinud mõnesuguse heateo, end politseiniku seisukohale ja kujutagu siis endale ette tundmusi, mis teda rahapakkumisel valdaksid,“ kirjutab sir Leonhard.

„Mr. Chapman seletas, et ta tunneks end haavatuna, kui politseinik, kes, näit., kodunt ärajooksnud koera temale tagasi tooks, vastu ei võtaks pakutavat rahalist tasu. Aga kust saadik tõmbaks ta siis piiri raha pakkumisele? Ta loobuks kindlasti jootraha pakkumisest, kui koera tagasitoofaks osutuks tema kiriku eestseisuse liige või tema panga kassapidaja. Mispärast seab ta siis viimased peale poole ja politseiniku allapoole teatavat joont?

Kuulen, et mulle vastatakse: Tasu pakkumine on siin ainult sõbralik tänu ja heatahtlikkuse avaldus. Mina kinnitan aga, et ma politseinikuna kunagi nõus ei oleks

*) Õieti peaks ütleva küll „jootraha“, inglane nimetab seda „tip'iks“.

kodanikkudes minu vastu leiduvat heatahtlikkuse tunnet jootraha vastuvõtmisega rüvetama hakata.

Kui võimalik oleks politseiteenistuses kindla traditsioonina maksta panna seisukorda, et politseinik kodanikkudelt kunagi ei võtaks vastu mingisugust isiklikku tasu ükskõik missuguse, suure ehk väikese heateo eest, mis tehtud kas teenistuskohuste täitmise ajal või väljaspool seda aega, siis tõuseks kodanikkudes lugupidamine politseiniku vastu tõesti väärilisele kõrgusele ja siis oleks ka võimalik väljaarenenud aultundega tublide meeste hulgast takistuseta valida parimaid ja neid rakendada rahva kaitse teenistusse.“

Et politseinikule jootraha andmise asjus mitte üksi politsei kahe juhtivama isiku vahel lahkarvamisi ei leidu, vaid et ka inglise seltskonnas selle kohta mitmesuguseid kaalutlemisi on, seda tõendab „Daily News'i“ poolt küsimusele pühendatud juhtkiri, kus muuseas öeldakse: Jootraha ei anta alati sellepärast, et see, kellele jootraha pakutakse, seda ootab, vaid selleks, et loomulikku tasu pakkuda kindla heateo eest. Sir Leonhardi arvamine on vist küll õige, et kirikueestseisuse liikmele või pangakassapidajale koera tagasitoomise eest ei hakata 10 shillingut pihku pistma. Kuid sama õige näib olevat, et koeraomanik avaldaks siin oma headmeelt tassi tee või klaasi veini pakkumisega ehk muulgi viisil. Teiste sõnadega, meelega andmine ei ole lihtne 10 shillingu pihkupistmine. See on ainult üks abinõu tänu avaldamiseks vaeva eest, mis kaaskodanik on näinud meie heaks. Tänuavalduse viisid on ju väga mitmesugused: võime inimese enda juure lõunasöögile paluda, temale mõne mõjuva isiku tarvis heatahtliku soovitusi anda, raha pakkuda jne. Tõsiasi on, et kõige selle aluseks on soov saadud heateo eest tasu anda. Ja miks peaks õnnetu politseinik siis selle täiesti inimliku ja sõbraliku tunde viljast ilma jääma?

Ametlik osa.

Politseidirektori

Käsu kirjaga 19. märtsist s. a. nr. 57

on Järve rajooni konstaabel Virumaal Tiido Rebane vabastatud ametist omal palvel haiguse puhul, arvates 1. märtsist s. a.

Meeksi rajooni konstaabel Tartumaal Daniel Vari on vabastatud ametist omal palvel pensioni peale mineku puhul, arvates 15. aprillist s. a.

Käsu kirjaga 25. märtsist s. a. nr. 23 siseministeeriumile

on avaldatud teadmiseks vabariigi valitsuse otsus 23. märtsist s. a. (prot. nr. 33 p. VI);

„Vabariigi valitsuse otsuse muutmiseks 5. V. 1926 (prot. nr. 47 p. XI) riigiasutustele ülesandeks teha enne mitmesuguste tööde väljaandmist või tarbeasjade ostmist või tellimist selgitada, kas vastavaid töid või tarbeasju vangimajade töökodades valmistada ei saa kasulikumalt kui erateel; jaataval korral tööd või tellimised anda vangimajadele hindadega, mis määratakse poolte kokkuleppel ja riigikontrolli nõusolekul“.

Käsu kirjaga 29. märtsist s. a. nr. 25 siseministeeriumile

on avaldatud teadmiseks vabariigi valitsuse otsus 25. märtsist s. a. (prot. nr. 34 p. II.);

„Kinnitada Võru-Petseri prefekti ametisse Tartu-Valga abiprefekt õigusteadlane Viktor R o t e n b o r k, arvates 1. aprillist 1927 a.“

Käsu kiri 26. märtsist s. a. nr. 24 siseministeeriumile:

Siseministri korraldusega 25. dets. 1925 a. abiprefektina Võru-Petseri prefekti kohustetäitjaks määratud end. Võru maakonna politseiülem Rudolf Simm on vabastatud tähendatud kohuste täitmisest, arvates 1. aprillist s. a.

Siseministri korraldusega 25. dets. 1925 a. Narva prefekti kohustetäitjaks määratud end. Narva linna politseiülem Albert Lapmann on vabastatud tähendatud kohuste täitmisest ja määratud Viru-Järva abiprefektiks Narvas, arvates 1. apr. s. a.

Võru-Petseri abiprefekt Jakob Vares on kinnitatud teenistuse huvides Viljandi-Pärnu abiprefektiks Pärnus, arvates 1. aprillist s. a.

Valga jaoskonna politseikomissar Johannes Gnadenteich on kinnitatud teenistuse huvides Võru-Petseri abiprefektiks Petseris, arvates 1. aprillist s. a.

Teenistuse huvides on paigutatud ümber, arvates 24. märtsist s. a.:

1) Tallinna-Harju prefektuuri politseikomissar Voldemar Holm Nõmme jaoskonna politseikomissariks ja

2) Nõmme jaoskonna politseikomissar Aleksander Malkus — Tallinna-Harju prefektuuri politseikomissariks.

Mustvee jaoskonna politseikomissar Tartumaal Augustin Maask on vabastatud ametist koosseisude vähendamise puhul, arvates 1. aprillist s. a.

Tartu linna 2. jaoskonna politseikomissar Harry Saebelmann on kinnitatud Tartu-Valga abiprefektiks, arvates 1. aprillist s. a.

Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse („R. T.“ nr. 27 — 1927 a. sead. nr. 15) ning vabariigi valitsuse poolt kinnitatud politseikomissaride tegevuspiirkondade alusel on kinnitatud politseikomissaride kohtadele, arvates 1. aprillist s. a.:

1. Tallinna-Harju prefektuur.

1. jaoskonna politseikomissariks Tallinnas — siseminist. ülemääraline ametnik õigusteadlane Verner K o p l u s.

2. jaosk. politseikomissariks Tallinnas senine sama jaoskonna politseikomissar Eduard M i l l e r.

3. ja linna ümbruse jaosk. politseikomissar Tallinnas — senine sama jaosk. politseikomissar Oskar S a d o v.

4. jaosk. politseikomissariks Tallinnas — senine sama jaosk. politseikomissar Hugo L e p p.

5. jsk. politseikomissariks Tallinnas — senine sadama jsk. politseikomissar Tallinnas Hans E l l e r.

6. jsk. politseikomissariks Tallinnas — senine 1. jsk. politseikomissar Tallinnas August P l i n k.

Nõmme jaoskonna politseikomissariks Harjumaal — senine sama jaosk. politseikomissar Voldemar H o l m.

Raasiku jaosk. politseikomissariks Harjumaal — senine sama jaosk. politseikomissar Richard E i s e n.

Rapla jaosk. politseikomissariks Harjumaal — senine sama jaosk. politseikomissar Jakob V i i k m a n n.

Keila jaosk. politseikomissariks Harjumaal — senine sama jaosk. politseikomissar Madis M a t h i e s e n.

Ratsareservi politseikomissariks Harjumaal — senine sama jaosk. politseikomissar Eduard F r e u d e n s t e i n.

2. Tartu-Valga prefektuur.

1. jaosk. politseikomissariiks Tartus — senine sama jaosk. politseikomissar Leopold Brunhof.

2. jaosk. politseikomissariiks Tartus — senine 3. jaosk. politseikomissar Tartus Roman Pavian.

3. jaosk. politseikomissar Tartus — senine Võru jaosk. politseikomissar Võrumaal Mart Vatter.

1. jaosk. politseikomissar Tartumaal — senine politseikomissar Tartu-Valga prefektuuri juures Johannes Kodres.

Mustvee jaosk. politseikomissariiks Tartumaal — senine Elva jaosk. politseikomissar Tartumaal Aleksander Sarap.

Elva jaosk. politseikomissariiks Tartumaal — senine 4. jaosk. politseikomissar Tartumaal Isak Anslang.

Valga jaosk. politseikomissariiks Valgamaal — senine 6. jaosk. politseikomissar Tallinnas Peeter Grünberg.

Viru-Järva prefektuur.

Rakvere jaosk. politseikomissariiks Virumaal — senine linna jaosk. politseikomissar Rakveres August Priks.

Jõhvi jaosk. politseikomissariiks Virumaal — senine sama jaosk. politseikomissar Harald Raukas.

1. jaosk. politseikomissariiks Narvas — senine sama jaosk. politseikomissar August Grigordoi.

2. jaosk. politseikomissariiks Narvas — senine 3. jaosk. politseikomissar Narvas Albert Juuse.

Väike-Maarja jaosk. politseikomissariiks Virumaal — senine sama jaosk. politseikomissar Ferdinand Kalm.

Paide jaosk. politseikomissariiks Järvamaal — senine sama jaosk. politseikomissar Ivan Tilling.

Lääne-Saare prefektuur.

Haapsalu jaosk. politseikomissariiks Läänemaal — senine sama jaosk. politseikomissar August Kallmann.

Lihula jaosk. politseikomissariiks Läänemaal — senine sama jaosk. politseikomissar Jüri Pender.

Märjamaa jaosk. politseikomissariiks Läänemaal — senine linna jaosk. politseikomissar Haapsalus Mihkel Koolmeister.

Kuresaare jaosk. politseikomissariiks Saaremaal — senine sama jaosk. politseikomissar August Kurg.

5. Viljandi-Pärnu prefektuur.

Viljandi jaosk. politseikomissariiks Viljandimaal — senine 1. jaosk. politseikomissar Viljandimaal Juhan Kuumann.

Põltsamaa jaosk. politseikomissariiks Viljandimaal — senine sama jaosk. politseikomissar Jaan Lillak.

Linna jaosk. politseikomissariiks Pärnus — senine sama jaosk. politseikomissar Henn Ansso.

1. jaosk. politseikomissariiks Pärnumaal — senine 3. jaosk. politseikomissar Pärnumaal Johannes Penjam.

Mõisaküla jaosk. politseikomissariiks Pärnumaal — senine sama jaosk. politseikomissar Samuel Kook.

6. Võru-Petseri prefektuur.

Võru jaosk. politseikomissariiks Võrumaal — senine Võru-Petseri prefekti k. t. abiprefektina Rudolf Simm.

Antsla jaosk. politseikomissariiks Võrumaal — senine sama jaosk. politseikomissar Gustav Uussaar.

Petseri jaosk. politseikomissariiks Petserimaal — senine sama jaosk. politseikomissar Peeter Kraav.

Irboška jaosk. politseikomissariiks Petserimaal — senine sama jaosk. politseikomissar Albert Vassil.

Värska jaosk. politseikomissariiks Petserimaal — senine sama jaosk. politseikomissar Feliks Väli.

Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse („R. T.“ nr. 27. 1927 a. sead. nr. 15) ning vabariigi valitsuse poolt kinnitatud politseikomissaride tegevuspiirkondade alusel on kinnitatud politsei abikomissaride kohtadele, arvates 1. aprillist s. a.:

1. Tallinna-Harju prefektuur.

1. jaosk. politsei abikomissariiks Tallinnas — senine sama jaosk. politsei abikomissar Bernhard Malteer.

Komissari õigustega politsei abikomissariiks Koplis — senine sama jaosk. politsei abikomissar Mihkel Pikk.

Komissari õigustega politsei abikomissariiks — asukohaga Balti puuvilla vabrikus — senine sama jaosk. politsei abikomissar Martin Morrison.

2. jaosk. politsei abikomissariiks Tallinnas — senine sama jaosk. politsei abikomissar Konstantin Grenzmann.

3. jaosk. politsei abikomissariiks Tallinnas — senine sama jaosk. politsei abikomissar Andrei Jansen.

Komissari õigustega politsei abikomissariiks, asukohaga Lasnamäel — senine linnaümbruse jaosk. politseikomissar Tallinnas Juhan Tobias.

4. jaosk. politsei abikomissariiks Tallinnas — senine sama jaosk. politsei abikomissar Friedrich Vahar.

5. jaosk. politsei abikomissariiks Tallinnas — senine politsei arestimaja politsei abikomis. Tallinnas Aleksander Schönröck.

6. jaosk. politsei abikomissariiks Tallinnas — senine sama jaosk. politsei abikomissar Johannes Keermann.

Komissari õigustega politsei abikomissariiks, asukohaga sadamas — senine 5. jaosk. politseikomissari k. t. Tallinnas Aleksander Gutmann.

Politsei arestimaja politsei abikomissariiks Tallinnas — senine sadama jaosk. politsei abikomissar Tallinnas Anton Loorberg.

2. Tartu-Valga prefektuur.

1. jaosk. politsei abikomissariiks Tartus — senine 2. jaosk. politsei abikomissar Tartus August Kask.

2. jaosk. politsei abikomissariiks Tartu — senine 1. jaosk. politsei abikomissar Tartus Ernst Janson.

3. jaosk. politsei abikomissariiks Tartu — senine sama jaosk. politsei abikomissar Tartus August Mers.

1. jaosk. politsei abikomissariiks Tartumaal — senine politseikomissar Tartumaal Ludvig Haugas.

Valga jaosk. politsei abikomissariiks Valgamaal — senine Valga jaosk. politsei abikomissar Karl Lõhmus.

Komissari õigustega politsei abikomissariiks, asukohaga Tõrvas — senine Tõrva jaosk. politsei abikomissar Valgamaal Viktor Püvi.

3. Viru-Järva prefektuur.

Rakvere jaosk. politsei abikomissariiks Virumaal — senine Rakvere jaosk. pol. abikomissar Virumaal Anton Rumberg.

Rakvere jaosk. politsei abikomissariiks Virumaal — senine Kadrina jaosk. politseikomissar Virumaal August Abner.

1. jaosk. politsei abikomissariiks Narvas — senine 2. jaosk. politseikomissar Narvas Johannes Hiis.

Komissari õigustega politsei abikomissariiks, asukohaga Tapal — senine sama jaosk. politseikomissar Oskar Vichmann.

Komissari õigustega politsei abikomissariiks, asukohaga Türil — senine sama jaosk. politsei abikomissar Mihkel Lembit.

4. Lääne-Saare prefektuur.

Komissari õigustega politsei abikomissariiks, asukohaga Kärdlas — senine Hiiumaa jaosk. politsei abikomissar Läänemaal Villem Rõõmus.

Haapsalu jaosk. politsei abikomissariiks Läänemaal — senine Märjamaa jaosk. politseikomissar Läänemaal Karl Noor.

Komissari õigustega politsei abikomissariiks, asukohaga Orisaares — senine sama jaosk. politsei abikomissar Vassili Suudla.

5. Viljandi-Pärnu prefektuur.

Viljandi jaosk. politsei abikomissariiks Viljandimaal — senine raudteepolitsei Viljandi jaosk. politsei abikomissar Ernst Urman.

I jaosk. politsei abikomissariiks Pärnumaal — senine 1. jaosk. politseikomissar Pärnumaal Villem Raveil.

6. Võru-Petseri prefektuur.

Võru jaosk. politsei abikomissariiks Võrumaal — senine Leevi jaosk. politseikomissar Pärnumaal Voldemar Hõbbe.

Komissari õigustega pol. abikomissariiks Petserimaal — senine sama jaosk. politsei abikomissar Boris Nykänen.

7. Raudteepolitsei.

Komissari õigustega raudteepolitsei abikomissariiks Tallinnas — senine sama jaosk. politsei abikomissar Aleksander Baring.

Komissari õigustega raudteepolitsei abikomissariiks Narvas — senine sama jaosk. politsei abikomissar Aleksander Solnson.

Komissari õigustega politsei abikomissariiks Valgas — senine sama jaosk. pol. komissar Paul Kook.

Õigusteadlane Helmuth Järv on kinnitatud politsei abikomissariiks Tallinna-Harju prefekti käsutusse, arvates 1. apr. s. a.

Politseikooli komissari kohustetäitja Gustav Muikmann on kinnitatud politseikooli komissariiks, arvates 25. märtsist s. a.

Võhmata rajooni konstaabel Järvamaal Vassili Vorms on kinnitatud kriminaal-assistendiks Paides, arvates 1. aprillist s. a.

Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse („R. T.“ nr. 27. — 1927. a. sead. nr. 15.) alusel on kinnitatud järgmised muudatused kriminaalpolitsei isiklikus koosseisus, arvates 1. aprillist s. a.:

1. Kriminaalkomissarid.

Kriminaalkomissaride kohad Narvas ja Võrus muudetakse I. järgu kriminaal-abikomissari kohtadeks. Senised kriminaalkomissarid Gustav Zeisig Narvas ja Albert Freibach Võrus on kinnitatud I. järgu kriminaal-abikomissarideks.

2. Kriminaal-abikomissarid.

Kriminaal-abikomissari kohad Paides, Kuresaares ja Petseris kaotatakse. Kriminaal-abikomissarid: Hugo Heiter — Paides, Aleksander Martinson — Kuresaares ja Jaan Ploomipuu — Petseris on kinnitatud I. järgu van. kriminaal-assistentideks nende senistel teenistuskohthadel, pannes nende peale endiselt kohaliku kriminaalpolitsei juhtimise. Kriminaal-abikomissar Valgas Nikolai Päebo on kinnitatud I. järgu kriminaal-abikomissariks. Kriminaal-abikomissari k. t. Tallinnas Richard Ende on kinnitatud II. järgu kriminaal-abikomissariks.

3. Vanemad kriminaal-assistendid.

a) Vallandatakse: 1) van. kriminaal-assistent Tallinnas — Hermann Tiido, 2) van. kriminaal-assistent Tartus — Aleksander Barveots, 3) van. kriminaal-assistent Rakveres — Theodor Raudsepp.

b) Paigutatakse kriminaal-assistendi kohtadele: 1) van. kriminaal-assistent Tallinnas — Jüri Adlermann, 2) van. kriminaal-assistent Tartus — Karl Kikas, 3) van. kriminaal-assistent Tartus — Peeter Pedaja, 4) van. kriminaal-assistent Narvas — Mihkel Essenson, 5) van. kriminaal-assistent Rakveres — Johannes Okker, 6) van. kriminaal-assistent Võrus — Jaan Kõbar, — nende senistel teenistuskohthadel.

d) Paigutatakse välispolitseisse: 1) van. kriminaal-assistent Tartus — Tõnis Hoff, 2) van. kriminaal-assistent Pärnus — Mihkel Ausmann, 3) van. kriminaal-assistent Haapsalus — Ado Laasson, 4) van. kriminaal-assistent Võrus — Bruno Kollin. Nende kohtadele määramist toimetada üldises korras.

e) Paigutatakse vabadele II. järgu van. kriminaal-assistendi kohtadele: 1) van. kriminaal-assistent Tallinnas — Kristjan Reinberg — Kuresaare, 2) van. kriminaal-assistent Narvas — Georg Bachmann — Petserisse.

4. Sekretärid.

Võru-Petseri kriminaal-komissari sekretär Rudolf Aleksa ja Narva kriminaal-komissari sekretär Osvald Tagamets nimetatakse I järgu asjaajajateks.

Politseidirektori käsukirjaga 28. märtsist s. a. nr. 58.

on avaldatud 24. märtsil s. a. politseikooli kõrgema klassi kursuse lõpetanud kas-

vandikkude nimekiri, kes 25. märtsist s. a. arvates kohtadele määratud:

Albert Narustrang, Julius Tiisfeldt, Paul Steinberg, Aleksander Pupart, Alfred Teearu, Voldemar Takkel, Johannes Müür, Jaan Voolman, Andres Toht, Oskar Senna, Johannes Matt, Konrad Liidlein, Johannes Leemet, Karl Koch, Johannes Koppel, Johannes Öunap, Konstantin Modanik, Edgar Tamm, Julius Liivak, Hugo Adamson, Erich Org, Adolf Mets, August Sallum, Gustav Hornman, August Treffner, Herman Merikan, Elmar Tõnisson, Aleksander Vellig, Karl Kolberg, Osvald Arjut, Jaan Ojasoo, Voldemar Lipp, Johan Vasar.

Avaldatud eksternide nimekiri, kes 24. märtsil s. a. politseikooli juures katsekomisjoni ees politseiameti kutsetunnistuse saamiseks eksamid sooritanud:

Tallinna-Harju prefektuuri konstaabli kt. Evald Kibus, Narva prefektuuri konstaabli kt. Voldemar Sepp, Narva prefektuuri van. kordnik Eduard Üprus, Võru-Petseri prefektuuri konstaabli kt. Alfred Hütt, Võru-Petseri prefektuuri konstaabli kt. Richard Sibbul, Tartu-Valga poliitilise politsei van. kantselei ametnik Valter Rõigas.

Tähendatud eksternidele politseikooli ajutise korralduse § 35 p. 4 põhjal on politseiteenistuse kutsetunnistused välja antud.

Kuimetsa rajooni konstaabel Harjumaal August Martin on vabastatud ametist omal palvel haiguse puhul, arvates 1. märtsist s. a.

Politseiasutuste koosseisude vähendamise pärast on vabastatud ametist kriminaalpolitsei agent Võrus Karl Kõva, arvates 1. aprillist s. a.

Politsei osakonnas on registreeritud järgmised perioodilised trükitooted:

1) Ajaleht „Nasha Gazetta“, ilmub Tallinnas kuus korda nädalas; väljaandja — Vene kirjastuse ühisus Eestis, vastutav toimetaja — Olga Vassili t. Koshkin. Tähtendatud ajaleht trükitakse Tallinna Eesti Kirjastuse ühisuse trükikojas, Tallinnas.

2) Ajakiri „Vestnik Sojuza russkih prosvetitelnoh obshtshestv v Estonii“, ilmub Tallinnas kaks korda kuus; väljaandja — Vene heategevate ja haridusseltside liit Eestis, vastutav toimetaja — Aleksander Nikita p. Tomasov. Tähtendatud ajakiri trükitakse Narvas, M. Minis'e trükikojas.

Otsitakse omakseid:

15. jaanuaril 1925. a. suri Ugashik, Alaskas, keegi eestlane Mike Thomson (Mikel Timson), umbes 35 a, vana, sündinud Narvas, ja jättis maha vähema päranduse.

Pärijaid palutakse endid teatada politsei osakonnale. (Nr. 5006-a.)

19. jaanuaril s. a. suri Lutheran Hospital, Brooklyn, New-Yorgis, eesti arst Arnold Mühlbaum. Järelejäänud varandus, mõnisada dollarit, on Public Administrator Frank V. Kelly poolt hooldamisele võetud.

Mühlbaum'i ligemad omaksed võivad endid teatada siseministeeriumi politsei osakonnale. (Nr. 5005-a.)

Välja antud load:

Politsei osakonna poolt 25. märtsil s. a. Mart Adu p. Noale luba antud laskeriistu parandada omas töökojas, Raiküla vallas, Nurmemaal, maksvusega kuni 19. märtsini 1928. a.

Politsei osakonna poolt on 29. märtsil s. a. Hans Jüri p. Martinson'ile, luba antud laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks Mustvee alevis, Tartu tän. nr. 74, maksvusega 5. märtsini 1928. a.

Politsei osakonna poolt on 30. märtsil s. a. August Mutli'le luba antud Suure-Jaani alevis, Pärnu tän. nr. 2, jahitarvetega kaubelda, maksvusega 5. märtsini 1928. a.

Revolvrite, kuulipüsside ja kõigi auto-maatlaskeriistade ning nende padrunitega kauplemine on Mutli'l keelatud.

Politsei osakonna poolt on 26. märtsil s. a. Piirimaade seltsi juhatusele (Tallinna Laenupank) luba antud 25 korjanduslehega Vabariigi piirides korjandust toime panna 1. septembrini s. a. Setu lauliku Eudokia Kannike'se (rahvakeeles Miku Ode) hauamälestusmärgi püstitamiseks.

Tühistatakse järgmised laskeriistaload:

Politseidirektori määrustega on tühistatud Mustjala vallas, Pahapilli külas elutseva Aleksander Jaani p. Lest'a, Sauga vallas elutseva August Mihkli p. Rapp'i, Pärnus, Lubja tän. nr. 11 elutseva Herman Madise p. Saagim'i ja Kõnnu vallas, Pärnispea külas elutseva Käsper Volmari p. Linhein'i laskeriista hoidmise ja kandmise load.

Väljamaalt.

New-Yorgi politsei koosseis.

New-Yorgi politseikomissar Georg V. Mc. Langhlin teatab, et New-Yorgi politseidepartemangu koosseisu kavatsetakse lähemas tulevikus tunduvalt suurendada. Esialgse kava järgi suurendatakse meeskonna koosseis kuni 1. aprillini 1000 isiku võrra. Peale selle suureneb muidugi ka juhtide arv, nimelt tulevad juure järgmised kohad: 4 inspektorit, 4 kaptenit ning 28 leitnanti. 500 meest ongi juba vastu võetud ning lähemate nädalate jooksul sünnib veel 500 inimese vastuvõtt. Uusi teenijaid saadetakse New-Yorgi politseiakadeemiasse, kus neil tuleb viibida ja õppida umbes kaks kuud. Suurendamiste tagajärjel tõuseb politseinikkude arv New-Yorgis esialgu 18910 isiku peale, see arv aga pole ka veel lõpulik.

Röövmõrtsukas politsei juhina.

Suurt kõmu äratas Rumeenias ühe kõrgema ametniku hiljutine areteerimine; nimelt võeti vahil alla kaheksanda armeekorpusse informatsiooni osakonna komandant Ilje Hutzullac, kes omal ajal oli erts-hertsog Wilhelmi adjutantiks ning kes

hiljemini kandideeris Ukraina riigivalitseja kohale maailmasõja lõpupäevil. Tehti kindlaks, et Hutzullac on röövmõrtsukas ning üldse hädaohtlik kuritegija, kes on korda saatnud mitu tapmist röövimise eesmärgiga. Teiste kuritegude seas pani ta toime 1923 a. oktoobrikuus Hotini postivedaja paljaksriisumise, mille tagajärjel ta kätte sattus 55.000 leid. Tapeti ära postivedaja ning kolm sõdurit, kes kaitsemeeskonnana saatsid posti. Üks röövtaimise osavõtjaist põgenes Varssavi, kuid võeti kinni Poola politsei poolt mitmesuguste teiste kuritegude toimepanemise eest. Mees tunnistas üles omad patud ning muuseas ka Hotini postivedaja tapmisloo. Rumeenia konsul tegi kuritegijale ettepaneku kodumaale tagasi sõita ning seal enast anda ametvõimude kätte; mees tegi seda, sest Rumeenia seaduste järgi ei karistata kuritegijat, kes annab üles kaasaabilisi, nii et saab kuritegu selgitada ning süüdlasi tabada. Mees langes siiski Hutzullac'i kätte, kes teda lasi ära tappa Dnjestri jõe kallastel. Sellest ajast peale hakati erilisel uurima Hutzullac'i elu ning vastavad võimud katsusid paljastada kõr-

get ametnikku-mõrtsukat, mis neil alles nüüd pika ja raske töö ja uurimiste tagajärjel läks korda. Ühes informatsiooni osakonna juhiga võeti vahi alla ka terve rida agente, kes töötasid Hutzullac'i juhatusel ja kes meelitasid juba pikemat aega salakaubavedajaid ning väljarändajaid Ukrainast Rumeeniasse, et neid siis Dnjestri kallastel surmata.

Mäss ja nali.

„Hiina revolutsioonil on ka omad naljakad küljed, vaatamata üldisele hädaohlikule olukorrale“, kirjutab inglane sir Percival Philipps Hankaust, kes on suuremate lehtedele sõnumisaatja. „Hiinas on kõik teisi, kui mujal maailmas, nii et võõral tuleb ainult imestada. Rahvahulk koguneb kusagile tänavale või platsile, meeled on ärevil, südamed täis vihavaenu — ning järgmisel silmapilgul hakkavad kõik valjusti naerma. Surm seisab nurga taga, kuid selgub, et ta on naljategija.“ Philipps jutustab mõne loo. „Hiina sõdur peab tänaval kinni inglase, mängib püssitäägiga ta silme ees. Mehe nägu on täis viha ning inglase varitseb iga silmapilk surm. Kuid inglase ei kaota külma verd, ta naeratab, võtab peast mütsi ning paneb selle täägi otsa. Sõdur vaatab inglasele otsa, siis mütsi peale ning hakkab korraga naerma; sedasama teevad ka teised sõdurid ning inglase võib rahuliselt liikuda edasi. — Teine sõdur seisab postil peapostihoo ees. Ta läheduses on inimesed tülli läinud ja pek-

savad üksteist. Näib, et verevalamine on möödapääsematu. Sõdur vaatab vihaselt inimeste otsa; siis hakkab sadama vihma. Sõdur ei tee midagi ega liigu paigastki jääb vihma alla, sest temalt varastati ta vihnavari! — Ülesässitatud rahvahulk tungib Aasia petrooleumi aktsiaseltsi väravate kallale. Asi on hädaohtlik, nagu alati, kui tuleb kokku suurem pärismaalaste hulk praegusel silmapilgul. Kuuldub sõimu ning vihaseid hüüdeid. Väravate ees seisavad politseinikud ning püüavad ettevõtet kaitsta vihase rahvahulga eest. Väravate taga seisavad mõned aktsiaseltsi ametnikud. Korraga hakkab terve rahvahulk suure häälega naerma. Ametnikud pistavad läbi väravatrellide politseinikule koogi suhu. — Rahvahulk liigub ühe suurema tänavale kaudu, hüütakse „maha, maha!“ Kaugelt paistab silma keegi eurooplane, kelle pihta hakatakse loopima kive; kui viimased tabaksid sihti, oleks eurooplane ammugi surnud. Tänavanurgal seisab väike koolilaps: tüdruk, eurooplane. Ta tuleb parajasti koolist ning raamatud on tal kaenlas. Tüdruk on umbes seitsmeaastane, tal pole aimugi, mis sünnib ja mis veel võib sündida ning vaatab rahuliselt vihase rahvahulga peale. Hulk tormab edasi ning üks esimestest tormajatest komistab ja kukub maha. Tüdruk näeb seda ning pistab naerma. Mees tõuseb püsti ning hakkab samuti naerma. Kõiki vallutab äravõitmatu naerutuju ning laps pääseb koju.“

Küsimused ja kostmised.

Nr. 173. Lugeja A. O. Küsimused:

1) Avalikkude ettekannete seaduse § 2 p. 3 näeb ette, et teadaandes peab tähendama ettekande aja. On seletatav, et aja all tuleb mõista ettekande algust ja lõppu. Kuidas toimida juhtumisel, kui peokorraldaja ei näita teadaandel peo lõppu, vaid seletab: „lõpetame siis, kui tüdineme“. Kas võib siin peo registreerimata jätta või on võimalik korraldaja vastutusele võtta? Võimata on ju ametnikul peole korrapidajaks minna, mille lõppu ta ei tea.

2) Seltsimajas elab majajärelvaataja, kelle elukorter on eraldatud seltsimaja einelaua ruumist ühe vahetoaga. Korterial on omaette sissekäik, kuid uste kaudu ka ühendus einelauaruumiga. Majajärelvaata-

taja lubab seltsimajas peoõhtutel pidulistele oma korterisse tulla, viina kaasa tuua ja korteris juua. Kas on sarnane teguviis lubatav? Eitaval korral, keda võib siin vastutusele võtta ja missuguse seaduse alusel?

3) Seltsimajas näitelava taga on peotegelaste riietamistoad. Sissekäik tubadesse on näitelavalt ja koridorist, kust ka eraldi uks viib saali. Riietamistubadesse toovad peotegelased joovastavaid jookke kaasa ja tarvitavad neid peo vältusel. Kas on tähendatud ruumes peoajal alkoholsete jookide joomine lubatud? Eitaval korral keda tuleks siin vastutusele võtta ja missuguse seaduse alusel?

4) Alevi asub kaubatarvitajate ühing, kellel on ka leivaküpsetamis- ja pagari-

äri. Turupäevadel võtavad kohaliku elanikud ärist saia ja müüvad turul. Järelejäänud saiad võtab äri tagasi ja annab müüjatele teatava %. Ühingul on kohapeal töötamiseks ja müümiseks vastavaid load. Kas võivad saianaised turul saiadega kaubelda äritunnistusega?

Vastused: 1) Aja all tuleb mõista ettekande algust, nagu see koosolekute kohta on nähtud ette (koosolek. seadus § 8).

2) On karistatav r. n. s. § 45¹ põhjal, kui see tegevus on tõendusline (въ видѣ промысла).

3) Ei ole karistatav.

4) Ei või.

Nr. 215. Konstaabel A. Küsimused:

1) Kas süütegude jälgimisel, mis nähtud ette rhk. n. s. § 38, kui need korda on saadetud mitteavalikus kohas, on politseil samasugused õigused, kui avalikus kohas toimepandavate jälgimiste juures, s. o. vahistamise õigus, õigus kohtus süüdistada jne.

2) Kas politsei on kohustatud juurdlusega selgitama koorteomanikke, kelle koerad hulkudes ümber lambaid karjamaal murravad ja seega sünnitavad kaaskodanikkudele ainelist kahju. Jaataval korral — missuguse seaduse § alusel.

3) Kohalik K. L. kütisalk maksab autasu isikule, kes salaküti tabab, ja kui see kohutlikult süüdlaseks on tunnustatud. Kas

niisuguse tasu saajaks võiks ka ametnik olla, või on selle vastuvõtmine ehk küsimine kui süütegu n. s. § 372 järele karistatav.

Vastused: 1) Avaliku rahu rikkmisel ka mitteavalikus kohas on politseil jälgimisel samad õigused (v. sen. seletused 1869 a. nr. 100, 1875 a. nr. 621 jne.).

2) Ei ole kohustatud.

3) Võib olla.

Nr. 245. M. T. Küsimus. X linnas tegetseb mitu klubi vastavate registreeritud põhikirjadega. Klubides on alkoholita einelauad, kuid nende pidamiseks puuduvad load. Einelauad on ainult liikmete tarvitada. On teateid, et einelaudadest antakse liikmetele ka suitsusid, muidugi vastava hinna eest. Tubakamüügi õigused aga puuduvad. Klubis tarvitatakse ka alkoholiseid jooke, mida liikmed sinna ise viivad ja lasevad ka einelauapidaja tuua.

Palun selgitada, kas on sarnane tegevus lubatud klubile või ühingule?

Vastus: Ei ole, sest einelaua pidamiseks ja tubaka müümiseks on vajalikud erilised load. Joomine ettevõttes, millel puudub vastav luba, on karistatav akts. sead. § 1127 põhjal. Sealjuures on ükskõik, kas on tegemist klubiga, ühinguga, seltsiga jne.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison,**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

Kö k a r d, Liina Adu t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 13. 2. 19 a. nr. 7175.

R o o s i, Aleksander Andrese p., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 13. 8. 20 a. nr. 6904.

M e i n, Anu Tõnise t., v. a. Vastemõisa vallaval. 12. 2. 20 a. nr. 636.

V e k m a n n, Jaan Jaagu p., v. a. Uue-Võidu vallaval. 26. 4. 20 a. nr. 670.

K u s n e t s o v, Justina, v. a. Narva linna pol. ülemalt 20. 8. 20 a. nr. 13614.

K a r a f i n, Johannes, v. a. Narva linna pol. ülemalt 1920 a. nr. 25947.

K u l l a m a a, Kaarel, v. a. Auvere vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 209.

P e c h m a n n, Mahli, v. a. Riia prefektuurist 17. 6. 25 a. nr. 254973.

T o m b a k, Helmi, v. a. Vao vallaval. 12. 10. 22 a. nr. 2254. (4515)

L e s t, Anette, v. a. Lehtse vallaval. 5. 2. 20 a. nr. 535. (4516)

R a u d, Otto Gottliebi p., v. a. Tarvastu vallaval. 1920 a. (3204)

E i d o k, Juhan Ado p., v. a. Tall. linna pol. 6 jsk. ülemalt 10. 4. 20 a. nr. 6167. (3205)

M o r l a t, Alma Abrami t., v. a. Tall. linna pol. 6 jsk. ülemalt 20. 11. 23 a. nr. 1099. (3207)

R o o s e n b a u m, Ann Jaagu t., v. a. Albu vallaval. 29. 12. 19 a. nr. 606. (4502)

H a l l, Luise Jaani t., v. a. Kavilda vallaval. 31. 5. 21 a. nr. 523. (20870)

- Kuuskmann, August Oskar Tooma p., v. a. Lehtse vallaval. 31. 5. 20 a. nr. 919. (4501)
- Joonas, Daavet Juhani p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 23. 1. 20 a. nr. 9602. (20868)
- Kuldsepp, Mihkel Jaani p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 18. 12. 22 a. nr. 27220. (20871)
- Kilter, Magda Elisabeth Jaani t., v. a. Mäksa vallaval. 18. 2. 22 a. nr. 754. (20872)
- Sotnik, Voldemar Anna p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 8. 1. 20 a. nr. 7093. (20873)
- Pain-Põim, Ella Pauline Gustavi t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 15. 11. 19 a. nr. 4148. (20874)
- Konsen, Emma Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 2821. (20875)
- Ammas, Konstantin Andrese p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 30. 4. 20 a. nr. 10715. (20876)
- Nukk, Karl Märdi p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 9. 6. 23 a. nr. 637. (20877)
- Voltri, Johan Karli p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 25. 7. 25 a. nr. 738. (20878)
- Lubi, Vilhelmine Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 6. 12. 19 a. nr. 738. (20880)
- Priebe, Milda Maksimiljani t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 29. 4. 21 a. nr. 13039. (20885)
- Tikk, Adele Jaagu t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 9. 12. 19 a. nr. 3641. (20886)
- Reinhold, Miina Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 8. 12. 19 a. nr. 2771. (20888)
- Kilk, August Jakobi p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 2. 9. 22 a. nr. 14422. (20889)
- Voldof, Jaan Jaani p., Lihula vallaval. 30. 7. 20 a. nr. 1159. (40679)
- Altmann, Miina Karli t., v. a. Veltsa vallaval. 1919 a. nr. 444. (40680)
- Kuum, Karl Ado p., v. a. Rakvere linna pol. ülemalt 10. 12. 19 a. nr. 2458. (40682)
- Ubak, Johannes Jaani p., v. a. Väätsa vallaval. 8. 1. 21 a. nr. 742. (6984)
- Liiberg, August Kustase p., v. a. Mäo vallaval. 8. 4. 20 a. nr. 205. (7020)
- Villemson, Mart Mardi p., v. a. Paatsalu vallaval. 10. 2. 20 a. nr. 601. (40683)
- Hannich, Mathilde Villemi t., v. a. Kuksema vallaval. 23. 8. 22 a. nr. 987. (6936)
- Grandberg, Voldemar Mardi p., v. a. Paide linna pol. ülemalt 31. 12. 19 a. nr. 1504. (6985)
- Marme, Mathilde Hansu t., v. a. Võhmuta vallaval. 14. 12. 20 a. nr. 797. (7008)
- Sagar, Loviise Augusti t., v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. ülemalt 22. 8. 22 a. nr. 261. (7102)
- Viidemann, Taavet Taaveti p., v. a. Väätsa vallaval. 26. 8. 20 a. nr. 669. (7131)
- Valder, Johannes Gustavi p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 9. 12. 19 a. nr. 2417. (7141)
- Vau, Aleksander Adami p., v. a. Mäo vallaval. 27. 1. 22 a. nr. 641. (7142)
- Väli, Aleksander Jüri p., v. a. Võhmuta vallaval. 9. 7. 21 a. nr. 934. (7357)
- Kärp, Hilda Karli t., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 5. 1. 20 a. nr. 9495. (1701)
- Klaos, David Danieli p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 29. 8. 21 a. nr. 17940. (1702)
- Aniir, Voldemar Aleksandri p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 17. 5. 20 a. nr. 11011. (1704)
- Janov, Alfred Johannese p., v. a. Tartu linna pol. 1 jsk. ülemalt 13. 10. 20 a. nr. 9550. (1705)
- Kunke (Kukke), Elmar Karli p., v. a. Tartu linna pol. 1 jsk. ülemalt 18. 2. 25 a. nr. 198. (1720)
- Toomin, Daavet Jaagu p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 15. 12. 19 a. nr. 5970. (1721)
- Koido, August Johani p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 1. 9. 24 a. nr. 3295. (1722)
- Leetsi, Peeter Mardi p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 24. 12. 19 a. nr. 8195. (1723)
- Hallap, Konrad Augusti p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 24. 11. 24 a. nr. 3721. (1724)
- Tiik, Oskar Jüri p., v. a. Kaarma-Suure vallaval. 14. 9. 20 a. nr. 242. (1726)
- Erman, Jaan Anne p., v. a. Pangodi vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 25. (1727)

- Kask, Juhan Ado p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 30. 12. 24 a. nr. 1023.** (1725)
- Poim, Miili Gustavi t., v. a. Salla vallaval. 28. 4. 22 a. nr. 1470.** (1728)
- Kahar, Ernst Ado p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 27. 4. 20 a. nr. 10636.** (1729)
- Künnapu, Alfred Antoni p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 27. 10. 24 a. nr. 3598.** (1730)
- Leinfeldt, Ida, v. a. Narva linna pol. ülemalt 9. 12. 19 a. nr. 9498.**
- Sadovnikov, Aleksei, v. a. Narva linna pol. ülemalt 30. 4. 20 a. nr. 22540.**
- Põlts, Anette, v. a. Narva linna pol. ülemalt 20. 12. 19 a. nr. 11826.**
- Gradov, Ivan, v. a. Skarjatina vallaval. 20. 8. 23 a. nr. 170.**
- Kauküll, Valter, v. a. Narva linna pol. ülemalt 18. 6. 20 a. nr. 24103.** (2102)
- Fischmann, Pauliine, v. a. Narvoa vallaval. 15. 3. 21 a. nr. 1346.** (2103)
- Varki, Maria, v. a. Narva linna pol. ülemalt 14. 7. 21 a. nr. 29139.**
- Kalashnikov, Konstantin, v. a. Narvoa vallaval. 14. 10. 20 a. nr. 935.**
- Kargaja, Johannes, v. a. Karula vallaval. 13. 6. 22 a. nr. 1723.** (2116)
- Õun, Linda, v. a. Narva linna pol. ülemalt 14. 4. 23 a. nr. 1018.** (2119)
- Elias, Martin, v. a. Narva linna pol. ülemalt 24. 12. 20 a. nr. 27344.** (2120)
- Kütt, Ida, v. a. Narva linna pol. ülemalt 19. 10. 21 a. nr. 29932.** (2121)
- Piir, Richard, v. a. Sõmeru vallaval.** (2122)
- Schirmer, Lydia, v. a. Narva linna pol. 3 jsk. ülemalt 1924 a. nr. 120.** (2133)
- Poom, Hugo, v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. ülemalt 6. 12. 19 a. nr. 2488.** (2812)
- Enden, Jaan, v. a. Kohila vallaval. 15. 12. 25 a. nr. 709/253989.** (2813)
- Kukk, Ernst, v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. ülemalt 7. 9. 21 a. nr. 16491.** (2814)
- Kuum, Jenny, v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. ülemalt 14. 7. 24 a. nr. 4430.** (2815)
- Bolovkova, Vera, v. a. Nõmme pol. jsk. 19. 4. 23 a. nr. 214/60864.** (2816)
- Pärtelson, Dimitri, v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 14. 5. 20 a. nr. 10997.** (2817)
- Tendermann, Herman, v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. ülemalt 13. 11. 25 a. nr. 2114/299366.** (2818)
- Post, Johannes, v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. ülemalt 22. 8. 21 a. nr. 13343.** (2819)
- Kauler, Agnes, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 23. 2. 20 a. nr. 11553.** (2820)
- Reinvaldt, Kristiine, v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. ülemalt 21. 1. 20 a. nr. 9140.** (2821)
- Kivi, Johannes, v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. ülemalt 9. 4. 20 a. nr. 8569.** (2822)
- Kalde, Margarethe, v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 27. 4. 20 a. nr. 10938.** (3101)

KUULUTUS.

Türi jaoskonna politsei abikomissar annab teada, et 11. aprillil 1927. a. kell 10 hommikul müüakse Alliku vallas, Näsuvere külas, Jaani talus

ENAMPÄKKUMISEL

Jaan ja Liisa Siidam'ite päralt olev varandus, mis koosneb kahest lehmast, hinnatud à 9000 marga peale, omavalitsuse maksu sissenõudmiseks. Müüdavaid loomi võib näha oksjoni päeval koha peal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Türil, 24. märtsil 1927. a.

Nr. 01752 — 01759.

M. Lembit.
Politsei abikomissar.

KUULUTUS.

Haapsalu linna politseikomissar annab teada, et 9. aprillil 1927. a. kell 12 päeval müüakse Haapsalus, Turuplats nr. 5 Peterburi võõraste-majas

ENAMPÄKKUMISEL

Robert Halliksberg'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest 4 aasta vanusest kõrvist täkust ja kolmest seast, hinnatud kokku 29.400 marga peale, tempeltrahvi ja maksu sissenõudmiseks. Müüdavaid loomi võib näha oksjoni päeval kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Haapsalus, 30. märtsil 1927. a.

Nr. 01669.

Kallmann.
Politseikomissar.

Kuulutus.

Tallinna ümbruse jaoskonna politseikomissar annab teada, et 12. aprillil 1927. a. kell 12 hommikul müüakse Nehatu vallamaja juures teistkordsel

enampakkumisel

Kristjan Moisar'i päralt olev varandus, mis koosneb kolmest lehmast, hinnatud 45.000 marga peale, tollitrahvi sissenõudmiseks.

Müüdavaid loomi võib näha oksjoni päeval 12. aprillil s. a.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 30. märtsil 1927. a.

Nr. 12162.

J. Tobias.
Politseikomissar.